

[Lilli Gyldenkilde]

går jeg da ud fra, og her håber jeg, den kan komme til at indgå med langt større vægt.

På jobskabelsesområdet er det hensigten, at det skal være arbejdsmarkedsnævnet, der skal koordinere og være initiativtagende. Jeg må sige, at det anser vi ikke for at være et fremskridt. Vi vil derfor godt appellere til, at kommunerne får lige så meget at skulle have sagt i arbejdsmarkedsnævnet på dette område omkring jobskabelsesordningen, fordi vi frygter, at det ellers vil blive ved med at være sådan, at man af konkurrencehensyn ikke får sat noget som helst i gang. Vi vil godt gøre opmærksom på, at kommunerne må stærkt med ind i det billede.

Jeg skal sige et par ord om kvindeledigheden. SF mener, at tiden nu må være inde til, at der gøres en ekstraordinær indsats for kvinderne. Jeg skal gøre ministeren opmærksom på det betænkningssbidrag, der blev lavet af SF og socialdemokratiet, da lov nr. 488, der handler om beskæftigelsen, blev forlænget. Det gik ud på, at der skulle tages forhandlinger op med kommuner og amter med henblik på, at beskæftigelsespengene skulle bruges i forhold til den faktiske ledighed fordelt på kønnene. Jeg vil godt spørge, om der overhovedet er sket noget på dette område. Hvis ikke, så mener jeg, at tiden må være inde til, at det indarbejdes her.

Når redegørelsen læses med henblik på, hvad der skal gøres for kvindeledigheden, forekommer det nogle steder tilføjet som et appendiks: og så skal kvinderne Det er vi jo så vant til. Vi er også vant til at gøre opmærksomheder herover. Vi anmoder ministeren om, at hele denne beskæftigelsesplan omfattes af bestræbelser på at få flest muligt kvinder i arbejde og i uddannelse. Det gøres bedst ved simpelt hen at forlange kvotering af disse penge.

Generelt må jeg sige, at redegørelsen naturligvis er en skuffelse. Det er ikke engang lykkedes arbejdsministeren at få regeringens accept af, at det, der skal sættes i gang i kommuner og amter af beskæftigelse, skal holdes uden for de sparerammer, kommunerne er pålagt. Det er trist, for så vidt jeg er orienteret, var det ellers hensigten i det første udkast til redegørelse.

Der er ca. 270.000 ledige; der skaffes job eller uddannelse til 10.000 her i år. Resten er vage erklæringer og løse tanker. Der er dog visse stramninger over for de ledige, og dem

vil vi naturligvis ikke være med til. Vi foretrækker kommunal produktion fremfor jobskabelsesordning. Manglerne heri er soleklare. Nedsættelse af arbejdstid, afspadsring af overarbejde, en væsentlig udvidelse af barselorlov, ekstra ferie til udsatte grupper – det er den vej, vi skal. Vi skal fordele arbejdet bedre.

Bolvig (RV):

I den demokratiske verden er der i øjeblikket omkring 25 millioner arbejdsløse, især unge, især kvinder, især folk uden uddannelse. Næste år er der måske 30 millioner. Og sker der en dramatisk stigning i oliepriserne, bliver det måske 40 millioner eller 50 millioner. Saudi-Arabiens moderate olie-minister, sheik Yamani, har selv antydnet, at allerede til vinter vil der muligvis ske virkelige forhøjelser i olieprisen. Vi ved her i Europa, at et af resultaterne er en øjeblikkelig stigning i ledigheden. Det er egentlig en forfærdelig tanke, at hele vores samfunds opbygning måske hviler på, hvorvidt der bliver revolution i Saudi-Arabien eller ej.

Med disse store ledighedstal kommer 1930'erne i erindring, og jeg kan ikke lade være med at spørge, om vi i den demokratiske verden er i stand til at klare den udfordring med de mange ledige, om ikke det vil give så store sociale spændinger, at vi måske vil se, at visse af de demokratiske samfund bryder sammen. Det er en stor udfordring og et stort ansvar for politikere i Danmark som for politikere i alle andre demokratiske lande.

Vi ved meget vel, at en varig løsning herhjemme af vores alvorlige beskæftigelsesproblem naturligvis, som det også fremgår af arbejdsministerens redegørelse, ligger i en varig forbedring af vores konkurrenceevne, således at vi i vort lille samfund er i stand til at producere og eksportere mere. Det skulle også være muligt. Heldigvis er der tal, der tyder på, at vi gradvis er på vej til at komme ind på det rette spor. Det er givet, at med den idérigdom og det talent, som er kendetegnende for det danske erhvervsliv, ligger der gode muligheder inden for hele den alternative energisektor og inden for miljøsektoren. Men skal vi have en varig løsning, en varig tilbageholdenhed, i det danske samfund, vil jeg gerne pege på, som det radikale